

AKP'NİN SEFİHLİK VE AŞAĞILANMA DOLU AB POLİTİKASI MÜSLÜMAN TÜRKİYE HALKINA İHANETTEN BAŞKASI DEĞİLDİR

15-16 Haziran 2006'da Brüksel'de yapılan Avrupa Birliği Devlet ve Hükümet Başkanları Zirvesi'nden önce Lüksemburg'da düzenlenen Avrupa Birliği Dışışleri Bakanları Toplantısı'nda, Türkiye'nin üyelik müzâkerelerinin ilk bölümü olan Bilim-Araştırma faslı ele alındı ve gerçek bir diplomasi rezâleti yaşandı. Zîra Türkiye'nin, Avrupa Birliği üyesi olan Kıbrıs Rum Kesimi'ni Kıbrıs Cumhuriyeti'nin yani tüm Kıbrıs adasının tek yönetimi olarak tanınması gerektiği bahanesiyle Rum tarafı, müzâkereleri veto tehdidinde bulundu. Başlangıçta toplantıya davet edilmeyerek aşağılanan Türkiye Dışışleri Bakanı Abdullah Gül ve Başmüzâkereci Ali Babacan, bu kez de krizin aşılması için saatlerce beklemek zorunda bırakılarak aşağılandı.

Bu sırada Başbakan Recep Erdoğan, Ek Protokol ve liman konusunda adım atmayı Kuzey Kıbrıs üzerindeki izolâsyonların kalkmasına bağlayan bir açıklama yapınca Avrupa Birliği yetkilileri hemen ağzının payını vererek onu aşağıladılar. Avrupa Birliği Dönem Başkanı, Avusturya Başbakanı Schüssel şöyle dedi: *"Eğer bu açıklamalar doğruysa bu problem olacak... Şu anda bir şey söylemek istemiyorum."* Fransa Cumhurbaşkanı Chirac ise şöyle dedi: *"Türkiye Kıbrıs konusunda adım atmazsa üyelik süreci riske girer."* Lüksemburg Başbakanı Junker de, *"Kıbrıs'a limanlarını açmazsa Türkiye ile üyelik müzâkereleri durdurulsun"* talebinde bulundu.

Erdoğan ise AB politikasındaki aşağılanmanın ayyuka çıktığını görünce bu durumu halka açıklamakta zorlanarak sefih bir halde şu sözleri sarf etti: *"Dik duracağız ancak dikleşmeyeceğiz."* Böylece acziyetini ve ihanetini de ikrar etmiş oldu.

AKP döneminde Türkiye'nin Avrupa Birliği ile ilişkilerini izleyenler, Erdoğan'ın liderliğindeki Amerika'nın uşağı gibi davranan Hükümetin sahte bir görüntü sunduğunu, dahası her aşağılanmadan sonra onların yanına sırnaşarak sokulduklarını, artık bayatlayan sözler ile aşağılanmayı örtmeye çalıştıklarını görecekler:

1. 24 Nisan 2004'te Kıbrıs'ta yapılan referandumda Annan Plânı'nı, Kuzey Kıbrıs Türk Kesimi onayladığı ve Güney Kıbrıs Rum Kesimi reddettiği halde Kıbrıs Rum Kesimi, "tüm adayı temsilen" 1 Mayıs'ta Avrupa Birliği'ne üye yapıldı, KKTC "sahte devlet", oradaki Türk askeri varlığı da "işgâlcî" kabul edildi. Böylece Türkiye Cumhuriyeti tarihi, en yüz kızartıcı aşağılanmalardan birine şâhit oldu. Aradan iki yıl geçtikten sonra Erdoğan, 16 Haziran 2006'da yaptığı açıklamada bu aşağılanmayı hatırlayarak şöyle diyordu: *"Annan Plânı'na 'hayır' diyen Rumları ödüllendirdiniz."* Üstelik Avrupa Birliği'nin talebi üzerine Bakanlar Kurulu, 2 Ekim 2004'te aldığı karar ile Güney Kıbrıs Rum Kesimi'ni de "Birleşik Kıbrıs" adı altında Gümrük Birliği kapsamına alarak aslında onu resmen tanıdı. Fakat Avrupa Birliği bu kararı yeterli görmeyerek Laik [Dinsiz] Türkiye Cumhuriyeti'nin Bakanlar Kurulu'nun aldığı kararı hiçe sayıp aşağıladı ve mutlaka Meclis'te onaylanıp fiilen icrâ edilmesini istedi. Oysa daha önce üye olan hiçbir ülke böyle bir protokolü imzalamak zorunda kalmamıştı. Üstelik Türkiye, henüz aday üye bile olmadan Gümrük Birliği'ne dahil olan "tek" ülke olmuştu. Bizzat Erdoğan'ın ifadesiyle bununla Türkiye'nin uğradığı zarar Avrupa'dan alacağı yardımların kat kat üstüne çıkmıştı. Öyleyse bu ısrarın sebebi kalkınmak değil, yaltaklanmaktır.
2. Avrupa Komisyonu, Amerika'nın baskıları nedeniyle ve attığı bu şamarın acısını hafifletip aşağılanan yöneticilerin gönlünü almak üzere, 6 Ekim 2004 tarihinde olumlu bir Türkiye Raporu yayınladı. Ardından Erdoğan'a Almanya'da "Yılın Avrupalısı" ödülü verildi. Çok geçmeden 17 Aralık 2004 Zirvesi'nde Türkiye ile müzâkerelere başlanacağı, ama bunun bazı koşullara bağlı olduğu bildirildi. Bunların en belirginleri şunlardı: Müzâkereler açık-uçlu olacak ve sonucu önceden garanti edilmeyecektir. Yani müzâkereler her an askıya alınabilir ve sona erdirilebilir olacaktır. Türkiye'nin Kopenhag kriterlerinin gereklerini yerine getiremeyeceğine kanaat edilirse, tam üye olamayacak, bunun yerine "olası en güçlü bağ" ile ilişki kurulacaktır. Aynı durum, *"Avrupa'nın bünyesi Türkiye'yi hazmetmiyor"* anlamındaki hazım kapasitesi koşulu için de geçerlidir. Yani Türkiye tam üye olamayacak, bunun yerine ya özel bir statü verilecek yada "imtiyazlı ortak" olacaktır. Türkiye, Güney Kıbrıs Rum Kesimi'ni tüm Kıbrıs'ın yöneticisi olarak tanımazsa, Avrupa Birliği üyelik müzâkerelerini durduracaktır. Nitekim AB Dış Politika Yüksek Komiseri Javier Solana şöyle diyordu: *"AB bir ailedir ve aile içinde tanımazlık söz konusu olamaz."* Ardından Fransa ve Avusturya, Türkiye'nin üyeliğini referanduma açıkladılar. Yani İslam'dan ve Müslümanlardan nefret eden halklardan herhangi biri referandumda üyeliği kabul etmezse Türkiye, tüm üyelik yükümlülüklerini tam olarak yerine getirirse, üyelik uğruna ülkesini, milletini, devletini, toprağını, Dinini, dünyasını, Âhiretini, nâmusunu, şerefini, haysiyetini satsa bile, ağzıyla kuş tutsa bile, tam üye olamaz! Türkiye'nin yöneticileri, tüm bu kararların ne mânâya geldiğini bile bile imzalayıp gerekli sözleri Avrupalılara verdiler. Şimdiki sözlerini tâ o günden yalanladılar. Daha da beteri bu hâin yöneticiler, bu zelif koşulları kabul edip ülkeye döndüklerinde kendilerini "Avrupa Fâtihî" olarak tanımlayıp gerçek fâtihler olan ecdâdın kemiklerini sızlattılar ve hezimetlerini, hiç utanmadan zafer olarak gösterdiler!

3. 16-17 Haziran 2005'te Brüksel'de yapılan Avrupa Birliği Zirvesi'nin asıl konusu ise, Avrupa Anayasası ve Avrupa Bütçesi idi. Bu iki konuda yaşanan krizden dolayı Avrupa, genişleme stratejisini askıya aldığını açıkladı. Yani Türkiye'nin de dâhil olduğu aday ülkeler ile üyelik müzâkerelerinin geçici olarak durdurulduğu söylendi ve böylelikle Türkiye'nin yöneticileri bir kez daha aşağılandı. Hatta daha da alçaltıcı olanı, zirvede yapılması planlanan Aday Ülkeler Toplantısı, son anda çok kaba bir şekilde iptal edildi. Böylece Brüksel'e gitmeye hazırlanan Türkiye Cumhuriyeti heyetleri, havaalanının kapısından geri dönmek zorunda bırakılarak bir kez daha aşağılandı.
4. 3 Ekim 2005'te Lüksemburg'da yapılan zirvede, 17 Aralık Zirvesi'nde söz verildiği gibi üyelik müzâkereleri 3 Ekim günü başlatılmadı ve Türkiye'nin alçaltılan dış politika kurmayları kırk saat boyunca sunî anlaşmazlığın giderilmesini bekledi. Müzâkerelere başlanması kararı 3 Ekim'i 4 Ekim'e bağlayan gece, 4 Ekim günü içerisinde alınabildi. Bunun üzerine, sinsi İngiliz önerisiyle, verilen sözü tutmuş olmak için saatin geri alınması gibi diplomasi tarihinde görülmemiş bir saçmalık yapıldı. Böylece Türkiye'nin yöneticileri, tüm dünya önünde bir kez daha aşağılandı.
5. Türkiye ile fiili müzâkerelerin Bilim ve Araştırma faslında açılıp kapatılması konusu, önce Brüksel'deki Avrupa Birliği Dâimî Temsilciler Komitesi [COREPER] toplantısında Rum direnişi ile sonuçsuz kaldı ve konu 12 Haziran'da yapılan Avrupa Birliği Dışişleri Bakanları toplantısına bırakıldı. Türkiye'nin yöneticileri, bir kez daha saatlerce bekletilerek aşağılandılar. Kaldı ki güya sorunun aşıldığını öğrenince kameralar karşısında çocukça sevinip uçaklara koştular. Ama bu sefer de öncekiler gibi yeni koşullar getirildi. Bunlardan biri de ele alınan fasılların, kapatılsa bile tekrar geri dönülebilir hale getirilmesidir ki bu, sürecin sulandırılması demektir. 35 fasıl için 70 açılış-kapanış bulunduğu, dolayısıyla 25 üye devletin, $70 \times 25 = 1750$ adet veto tehdidi ile karşı karşıya kalınacağı ve tüm fasıllara konulan bu koşula göre, bu sayının katlanarak artacağı görülmektedir. En kolay fasıl bile böyle iken, çok daha ciddi tartışmalara sahne olacak diğer fasıllar dikkate alındığında, Türkiye'nin 15-20 yıldan önce sonuca varamayacağı, tam üye değil özel statülü üye veya imtiyazlı ortak yapılacağı, o zamana kadar da yüzlerce değil, binlerce kez aşağılanacağı, iki gözü âmâ olanın da rahatlıkla görebildiği bir gerçektir.

Ey Müslümanlar!

Gerçek şu ki Avrupalı Kâfirlerin tüm bu aşağılamalarına ve tüm dünya karşısında alay etmelerine rağmen, tüm tehlikeleri ve çelişkileri ile birlikte AKP Hükümeti'ni Avrupa Birliği kapılarında sürünmeye zorlayan Amerika'dır. Zira Amerika, Türkiye'nin Batılılaşma, kapitalistleşme ve demokratikleşme(!) sürecini tamamlamak maksadıyla AKP Hükümeti'ne dayattığı reformları, hayâlî Avrupa Birliği üyeliğini bahane ederek yaptırmaktadır. Dolayısıyla Avrupa Birliği üyeliği, sanıldığı gibi bir kurtuluş ve kalkınma kapısı değil, aksine hem Amerika'nın kendi çıkarları için kullandığı bir mâzeret, hem de Hükümetin halkı aldatmak için kullandığı bir yalandır!

Her daim söylediğimiz gibi; Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliği aklen yanlış, siyâseten tehlikeli ve şer'an haramdır! Amerikan Kâfiri ile birlikte Haçlı saldırıları düzenleyen, Müslümanların topraklarına saldıran, ülkelerini işgâl eden, servetlerini sömüren, evlatlarını katleden, nâmuslarına tecâvüz eden, Allah'ın Kitâbı'na, Rasulü'ne, Dînine acımasızca hakâret eden, asırlar boyunca İslâm'a ve Müslümanlara kin kusan, 1924 yılında ajanları vasıtasıyla İslâm'ın yönetim nizâmı olan Hilâfet'i yıkan, gâspçı katil yahudi varlığını mübârek topraklara asalak olarak yerleştiren, siyâsî, askerî, ekonomik ve toplumsal yönlerden ülkelerimizi ve toplumlarımızı tahakkümleri altına alan, şeytânî sömürgeci kapitalist politikalarını başımızdaki hâin yöneticiler eliyle uygulayan, ideolojik, dîni, insânî ve ahlâkî değerlerimizi aşındırmaya çalışan, milliyetçilik-vatancılık adı altında aramızda fitne, fesat, kargaşa ve terör fitilleri yakan, Allah'ın lütfu olan kaynaklarımızın zenginliğine rağmen insanlarımızı açlığa, yokluğa, sefâlete mahkûm eden, demokrasi, liberalizm, hoşgörü, medeniyetler buluşması gibi laflarla bizlere kendilerinin sapıklıklarını benimsetmeye çalışan işte o Batılı Kâfirlerdir.

İşte bunun içindir ki **Hizb-ut Tahrir** tüm Müslümanları, Avrupa Birliği düşüncesini ve Küfür nizamlarını reddetmeye ve **Râşidî Hilâfet Devleti'**ni kurarak İslâmî Hayatı yeniden başlatmak üzere kendisiyle birlikte çalışmaya ve desteklemeye dâvet etmektedir.

Ey îmân edenler! Allah ve Rasulü sizi, size hayat verecek

şeye dâvet ettiklerinde icâbet edin! [el-Enfâl 24]